

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Sexta Miraculorum Cauillatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

Sexta Miraculorum Ca- uillatio.

Iunt nonnulli; facem Euangelij accen-
sam, totiꝛue iam mundo illuxisse; nul-
lam ꝑinde subesse caussam, cur aut fieri,
aut à quocunꝛue peti debeant Miracula.

Arbusta, D. Gregorio teste, plantari, eisꝛue tamdiu
infundi aquam, quousꝛue in terra coaluerint; fixis
semel radicibus, cessare irrigationem omnem.

*Hom. 29.
in Euan.*

Omnino sic est. Diuini uerbi semina feliciter
iacta ab Apostolis, ab eorum successoribus diligen-
tissimè culta sunt. Fax quoque Euangelij accensa
in Africa, Asia, & Europa. Sed enim quamdiu lu-
xit? suborientibus & grassantibus hæresibus, an
non in plerisque foede extincta fuit, ut non pauci,
densissimæ tenebris immergi, inanes & fugaces um-
bras nunc conspiciantur. Non abeamus longius; in
hac ipsa Germania, tot de præcipuis fidei Christia-
næ capitibus discrepantes sunt opiniones & senten-
tiæ, ut miserum & imperitum vulgus, quid tandem
credendum, ignoret. Euenire videmus, ut in iisdem
sæpè tectis, quot capita, tot pænè sint disciplinæ, do-
mesticiꝛue inter se contendant, suam quisque alijs
præferre conantes.

Quis ergò neget, Miracula utiliter à DEO da-
ri, & quodammodo esse necessaria, ut fides nostra,
miserè depressa, caput denuò erigat? hæresum

monstra nuper nata (quanto Germaniæ, quanto Galliæ malo) excendantur, & prisca fides ac pietas hominum animis inferantur. Neutiquam impinget quicumque statuerit, non minùs iam, quàm in nascentis Ecclesiæ initio, commoda esse Miracula; siquidem multorum annorum docuerit experientia, Sectarios longè difficiliùs ad Ecclesiam reduci, quàm Ethnicis fidem Christianam persuaderi.

Vir verè Apostolicus, D. Kilianus, destructurus execrandum dæmonum cultum, & trophæum gloriosissimæ Crucis erecturus in Franconia nostra ista Orientali; venit ad Urbem Wirceburgensem, & exiguo tempore, eiectis idolis abominandis, Christiana erexit vexilla, innumerosque sacro fonte ablutos, Christo filios peperit.

B. Franciscus Xaverius, Societatis Iesu decus; natus ad vltimi Orientis salutem, quot in India, quot in Iaponia, aliisque Barbarorum regionibus mortales ad Religionem & disciplinam Christianam traduxit? quot Dynastis ac Regibus persuasit, vt suauissimum Christi iugum subirent? interdum cum linguam ignoraret quibuscum agebat; signis tamen & nutibus, duxit quò voluit. quot suis ipse manibus sacra vnda abluit, non dicam hominum millia, sed myriades multas? Aditum ipse Euangelio in India aperuit, arte & fraude dæmonum priùs septum, & vallatum. Fluctus maris habuit aduersarios magis, ne in Indiam veniret, quàm Incolas ipsos vt Christi crederent Euangelio. Hæc omnia autem quantò temporis spatio peracta putas? si

dixe-

dixero annis vndecim, vix Tu credes. Quis in redu-
cendis & conuertendis Sectarijs istam facilitatem &
promptitudinẽ sibi polliceri ausit? annis multis,
multis è Cathedris, non ab vno alteroq̃, sed p̃nẽ
infinite Diuini verbi Præconibus, Catholica fides
fuit proposita: ad eãdem confirmandam librorum
quoque myriades conscriptæ, quibus hæreses ac er-
rores luculentissimè confutati: tamen nequicq̃
sudatum fuit & laboratum. Seculis aliquot, nec qui-
dem vnus Arrianæ hæresis radices p̃nitus excisæ
sunt. Itane contumax est hæresis aduersus sanam
doctrinam? aduersus salutaria monita? Audi, & mi-
rare; longè difficilius Sectarios reduci ad Ecclesiæ
gremium, quàm ipsis Ethnicis Christiana sacra per-
suaderi. Causam si inquiras: respondebit Philoso-
phus haud ineptè; hausisse illos opiniones falsas pri-
us amouendas, quàm fides semel negata, restituatur.
expulsis tenebris, tum demum succedere lucem:
profligatis morbis, valetudinem bonam sperari in
corpore humano: secus verò esse in Ethnicis. Theo-
logus incusabit Sectariorum ingratitude, vt po-
te qui fidei lumine illustrati, & ad Ecclesiæ gremi-
um admissi, tam subitò, tam turpiter descuerint.

Quocirca Miracula fiunt, vt per hæc, si non
Diuini verbi prædicatione, Aduersarij nostri, ab er-
roribus noxijs, ad salutarem fidem ducantur. Sed
audio obmurmurantem: Generatio mala & adul-
tera signum quærit. Nihil efficis hoc telo, quisquis
es, vt Miraculorum vtilitatem euertas. Siquidem
signa petere non omnibus vetitum. Voluit DEVS,

Matth. e.
12.

*Isaie 7.**Iudicū 6.*

vt ea peteret Rex Achaz; cumque omitteret, iram
 cœlestis Numinis incurrit. Gedeon, vir inuictæ for-
 titudinis, exploraturus, suâne manu populū Israë-
 liticam esset in libertatem asserturus, rogauit vel-
 lus, rore cœlitus misso, humectari, terra interim
 manente arida; ac vicissim, vellere sicco, terram
 madefieri. Vtrumque consecutus est, nec requirendo
 signum, vllam incurrit culpam. At cur acriter
 arguit Christus Phariseos, quando sibi signa mitti
 à cœlo petebant? Nota causa; quia id citra necessi-
 tatem faciebant. Viderant multa ipsum in terris pa-
 trasse Miracula, quibus tamen minimè contenti,
 etiam à cœlo dari rogabant; quo nomine mereban-
 tur, vt grauer eos culparet, vt pote de cuius diuina
 virtute dubitarent. Nos per fidem edocti de infini-
 ta Christi potentia, Miracula non exigimus vt cre-
 damus; sed, fidentur, affirmamus, per illa fidem
 confirmari Catholicam; quin ab eadem aberran-
 tes inuitari, & adduci ad Ecclesiæ gremium. Vtinam
 multi, & absque mora. O adsis pio voto, DEI Be-
 nigna Mater.

Septima Miraculorum Ca- uillatio.

Nonnulli, vt honoris Diuini vindices ha-
 beantur, negant; aliqua DEI parentis, sed
 omnia Christi nomine fieri Miracula.

Sile-